

գողինկաները գարիի դաշտերը կը փր-
ձացնեն, վասն զի իրենց կտուցը շատ
տկար է, ու ձեն ալ բոլորովին անյար-
մար:

Վողինկային փետուրները շատ ան-
հաստատ են ու շուտ մը կը թափին, ա-
նոր համար է որ երբ մորթերնին լա-
րոպակ բերուի գրեթէ բոլորովին գե-
ղեցկութիւննին կորսնցուցած կ'ըլլան:
Վիւրին է լարոպայի մէջ ալ գողինկա
պահէր, կ'ըսէ բնապատում մը, միայն
թէ ըստ իրենց բնութեանն յարմար
մասնաւոր կէս տղմուտ ու թաց տեղ մը
չնուի. իսկ իրենց կերակուրին համար
բաւական է ջրի մէջ թաթխած հացի
միջուկը, կամ շաքարի եղէգին միջու-
կը, և նոյն իսկ շաքարը՝ եթէ մանա-
ւանդ քիչ մը կակուղցուցած ըլլայ:

Նապէք և Տահեր, ու Արաքացոց ընկերսիրոշքիւնը:

Նապէք անունով արաքացի մը մա-
տակ ձի մը ունէր որ բոլոր նոյն գաւա-
ռին մէջ շատ անուանի էր. ուրիշ ա-
րաքացի մըն ալ Տահեր անունով սաս-
տիկ հաւնած ըլլալով այս ձիուն կ'ու-
զէր գնել. ուստի ինչչափ որ ուզտ և
ուրիշ հարստութեան բաներ ունէր
յանձն առաւ տալու՝ միայն թէ տէրը
իրեն ծախէ ան ուզած ձին. բայց եր-
բոր ամենայն յոյսը պարապը ելաւ,
այսպիսի հնարագիտութիւն մը մտա-
ծեց. երեսը գունաւորեց, պատուած ըզ-
գեստներ հագաւ ու հաշմանդամ մու-
րացկան մը ձեւացուց ինքզինքը, և գնաց
Նապէքին անցնելու ճամբուն վրայ իբ-
րե ողորմելի հիւանդ աղքատ մը ան-
կիւն մը քաշուեցաւ կեցաւ: Երբոր Նա-
պէք եկաւ ձիովը հոնկէ կ'անցնէր՝ Տա-
հեր մարած ձայնով մը սկսաւ ըսել.
«Ինչո՞ւ օտարական աղքատ մըն եմ.
իրեք օր է որ հոս այսպէս մնացի ու չեմ
կրնար շարժիլ առաջ երթալ որ քիչ
մը ինծի ուտելու բան ձարեմ. մահուան
վտանգի մէջ եմ, կ'աղաչեմ Նոյնուծոյ
համար ըլլայ օգնէ ինծի, ու ինքը քեզի

փոխարէն հարիւրապատիկ հատուցա-
նէ»:
Նապէք ան ատեն առաջարկեց
Տահերի որ եթէ կ'ուզէր սիրով իրեն
ձիուն վրայ կ'առնու զինքը ու տունը
կը տանի. բայց խորամանկը՝ «Չեմ
կրնար տեղէս շարժիլ, ըսաւ, ամենևին
ուժ չկայ վրաս»:
Նոյն ըսելով Նապէք
գլխաց Տահերի վրայ, ինչաւ ու առաւ
ձին Տահերի քով բերաւ, և աշխատե-
լով վերջապէս Տահերը ձիուն վրայ
հեծցուց. Տահեր մէյմը որ ինքզինքը
ձիուն վրայ գտաւ՝ ասպանդակներով եր-
կու կողմանէ ուժով մը ձիուն փորին
զարկաւ ու սկսաւ վաղցնել ըսելով,
«Տահերն եմ ես, ձիդ առի կը տա-
նիմ»:
Երբոր ձիուն տէրը Տահերի ը-
րած խարդախութիւնը տեսաւ՝ սկսաւ ե-
տեէն պոռալ կանչել որ մտիկ ընէ իրեն.
Տահեր ապահով ըլլալով որ Նապէք
անկարելի է որ ոտքով ետեէն կարենայ
հասնիլ՝ ետ դարձուց ձին ու հեռուն կե-
ցաւ, որովհետէ Նապէք նետով կրնար
զարնել, ու սպասեց թէ Նապէք ինչ
պիտի ըսէր արդեօք:
Եկաւ Նապէք
հանդարտութեամբ մը՝ «Վուն իմին
ձիս առիւր, ըսաւ, որովհետեւ անանկ ու-
զեց Նոյնուծ, բարով վայելէս. բայց
կ'երգուընցնեմ զքեզ որ բնաւ մէկու
չպատմես բանեցուցած հնարագիտու-
թիւնդ. — Ինչո՞ւ, հարցուց Տահեր:
— Վասն զի կրնայ ըլլալ որ ուրիշ մը
իրաւցնէ հիւանդ ու անկարող ըլլայ ու
առանց օգնութեան մնայ. որով դուն
պատճառ եղած կ'ըլլաս որ ասկէ վերջը
բնաւ մէկը ուրիշի մարդասիրական
գործք մը չընէ՝ վախճալով որ չըլլայ
թէ ինծի պէս խաբուի:

Տահեր այս խօսքերուս վրայ մտածե-
լով սաստիկ զգացուեցաւ, վար ցատկեց
ձիէն ու առաւ կենդանին տիրոջը դար-
ձուց, ու հոն երկուքը իրարու հետ գըր-
կախառնեցան ու Տահեր մէկտեղ ին-
չուան Նապէքի վրանը գնաց, իրեք օր
մէկտեղ կեցան ու փոխադարձ իրարու
եղբայրութիւն երդուընցան:

Նոյնքամ մը անատուրուցի վաճառական
մը տասը հազար ոչխար յիսուն հովիւ-
ներու ձեռք յանձնած Վամասկոս ծաւ-

